

J. Chr. Møller: Den højtærede Minister mente, at det maaske alligevel kunde være en god Hjælp for Kommunerne at faa dette yderligere Tilskud til Hjælpekasserne. Jeg har brugt det Udtryk, at det næsten var som en Draabe i Havet. Jeg vil gerne anføre, at en By som Aarhus, der, saa vidt jeg husker, faar 15 000 Kr., kunde, hvis dette Lovforslag vedtoges, opnaa at faa 15 000 Kr. til, altsaa 30 000 Kr. i alt. Men naar man tager Hensyn til, at det er en By med 75 000 Indbyggere, antager jeg, den højtærede Minister vil give mig Ret i, at det ikke kan betyde saa overordentlig meget for Budgettet, om man faar de 15 000 Kr. mere eller mindre.

Hvad angaar Arbejdsløsheden, vil jeg gerne sige, at det er jo ikke Hjælpekassernes Opgave i Almindelighed at udbetale Penge til de arbejdsløse; det er ikke Hjælpekassernes Opgave at udbetale ugentlige eller maanedlige Understøttelser, saaledes som det maaske kunde være tiltrængt under vanskelige Forhold, men derimod at hjælpe i enkelte Tilfælde, f. Eks. i Sygdomstilfælde og lignende. Jeg mener ikke, at Hjælpekassen i Almindelighed er skabt til just at hjælpe de arbejdsløse, i hvert Fald ikke dem, som stadig er arbejdsløse, for det er uoverkommeligt for Hjælpekasserne med de Beløb, der staar til Raadighed. De arbejdsløse maa hjælpes ad andre Veje, det er de blevet hidtil, og det antager jeg, de vil blive fremdeles. Jeg betragter dette som en Draabe i Havet, for hvis det i Virkeligheden skulde aflaste Kommunerne noget, maatte det nødvendigvis dreje sig om større Beløb, end der her er Tale om. Jeg mener i det hele taget, at man skal være noget varsom med at overføre alt for store Beløb fra Staten til Kommunerne, for Kommunerne er jo ogsaa en Del af Staten, og i mange Tilfælde kan man sige, at om man skal betale Skat til Staten eller Kommunen, bliver omtrent det samme. Som sagt, jeg vil anbefale det at Ordføreren for Venstre bebudede Ændringsforslag — det vil jeg til sin Tid anbefale til Vedtagelse.

Gisselbæk: Jeg har ogsaa hele Tiden haft den Opfattelse, at det ikke var Hjælpekasserne, der i særlig Grad skulde hjælpe de arbejdsløse. Paa det Omraade har vi jo en Lovgivning og endda en ret udviklet Lovgivning — man kan ogsaa sige en udviklet Lovgivning, for det er slet ikke saa nemt at finde til Bunds i den; og der er mange Steder, de arbejdsløse kan faa Hjælp fra. Jeg kan heller ikke indrømme, at det

er smaalige Hensyn, vi tager, naar vi henviser til, at i 1913 var Beløbet kun 250 000 Kr. Her ydes der det tredobbelte af, hvad Loven af 1913 hjemler, og jeg synes ikke, at Ministeren kunde vente at faa Beløbet forhøjet fra 250 000 Kr. i 1913 til 1½ Mill. Kr. nu. Man kan jo ikke se bort fra de Svar, der er indløbet fra de forskellige Kommuners Hjælpekasser. De ser ikke saaledes paa det, at der vil være Brug for væsentlig større Beløb, end der har været i de foregaaende Aar, saa jeg kan ikke, heller ikke efter Ministerens Udtalelser, komme bort fra, at vi maa holde os til de 750 000 Kr.

Indenrigsministeren (Hauge): Selvfølgelig er Hjælpekasserne ikke i første Linie bestemte til at raade Bod paa Arbejdsløsheden — de er jo ikke indstillet paa at give vedvarende Understøttelse —, men det er indlysende, at naar vi har en omfattende Arbejdsløshed, og denne varer ved halve, ja hele Aar, bliver der meget større Opgaver at løse for Hjælpekasserne end under normale Arbejdsforhold. Mange Mennesker, som slet ikke er indstillet paa overhovedet at skulle have nogen Hjælp fra Hjælpekasserne, bliver ude af Stand til at erhverve sig det fornødne netop paa Grund af hele den økonomiske Situation og maa derfor ty til Hjælpekassen. Vi ved jo ogsaa, at Arbejdsløshed kan vare ved saa længe, at de paagældende ikke længer kan faa nogen Arbejdsløshedsunderstøttelse, og saa maa de nødvendigvis ty til Hjælpekasserne. Vi ved endvidere, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen i mange Tilfælde er saa knapt tilmaalt, at Sygdomsforhold og andre Aarsager kan gøre det nødvendigt for den paagældende Familie at søge Hjælp ud over den, som ydes gennem Arbejdsløsheds-kassen, saaledes at den maa ty til Hjælpekassen. Jeg har fra den By, jeg repræsenterer i Folketinget, Odense, et meget nøje Kendskab til Hjælpekassens Virksomhed, og jeg er vidende om, at alle Partier uden Undtagelse der har det største Besvær med at faa de nødvendige Penge til at hjælpe dem, som henvender sig til Hjælpekassebestyrelsen om Hjælp. Og jeg føler mig overbevist om, at Kommunerne Landet over, navnlig saadanne Kommuner, som er haardt belastede med Beløb til Hjælpekasserne, vil være Staten taknemmelige for den Haandsrækning, der kan ydes dem ved, at det Beløb, 750 000 Kr., som i de sidste 3 Aar har været ydet, i alt Fald for dette Aar bliver forøget, saaledes som jeg har foreslaaet det.